

možné vyhovět požadavku vlastníka, aby některé pozemky, řešené podle ust. § 2 zákona, zůstaly na původních místech.

V této souvislosti odkazuje odvolací orgán na rozsudek NSS č.j. 1 As 96/2011 – 143 ze dne 6. 12. 2011 (bod 67), ve kterém je uvedeno: „*Vlastník pozemků, které vstupují do pozemkové úpravy, nemá nárok na zachování vlastnického práva k nim. Takový nárok by byl ostatně v rozporu se samotnou podstatou pozemkových úprav, jíž je směřování vlastnických práv k pozemkům s ohledem na dosažení účelu pozemkových úprav (§ 2 zákona). Zárukou ochrany vlastnického práv osob, které s návrhem pozemkové úpravy nesouhlasí, je existence nároku na náhradu v podobě přiměřených nových pozemků (§ 10 zákona, podrobněji viz bod [60] shora). Přiměřenost zásahu do vlastnického práva se v případě vlastníka, který návrh pozemkové úpravy neodsouhlasil, posuzuje dle toho, zda byly vlastníkové pozemky navrženy do vlastnictví přiměřené pozemky ve smyslu § 10 zákona (srov. Rozsudek NSS ze dne 15. 12. 2009, č.j. 6 A 185/2002 – 86).*“

Účelem a cílem pozemkových úprav je naplnění ust. § 2 zákona: „*Pozemkovými úpravami se ve veřejném zájmu prostorově a funkčně uspořádávají pozemky, scelují se nebo dělí a zabezpečuje se jimi přístupnost a využití pozemků a vyrovnání jejich hranic tak, aby se vytvořily podmínky pro racionální hospodaření vlastníků půdy. V těchto souvislostech původní pozemky zanikají a zároveň se vytvářejí pozemky nové, k nimž se uspořádávají vlastnická práva a s nimi související věcná břemena v rozsahu rozhodnutí podle § 11 odst. 8. Současně je cílem pozemkových úprav zajištění podmínek pro zlepšení kvality života včetně napomáhání diverzifikace hospodářské činnosti a zlepšování konkurenceschopnosti zemědělství, zlepšení životního prostředí, ochranu a zúrodnění půdního fondu, lesní hospodářství a vodní hospodářství zejména v oblasti snižování nepříznivých účinků povodní a sucha, řešení odtokových poměrů v krajině a zvýšení ekologické stability krajiny. Výsledky pozemkových úprav slouží pro obnovu katastrálního operátu a jako neopomenutelný podklad pro územní plánování.*“

Jak je výše uvedeno, výměra řešeného území činí 288,25 ha, návrh odsouhlasili vlastníci 91,5 %. Průměrná výměra vstupujícího pozemku 0,2641 ha se zvětšila návrhem na 0,9183 ha. Rovněž v případě odvolatele došlo ke snížení počtu vystupujících pozemků ze 60 na vystupujících 15 pozemků. Návrhem schváleného PSZ (§ 9 odst. 8 zákona) byly naplněny podmínky ust. § 2 zákona, neboť jsou navržena opatření sloužící ke zpřístupnění pozemků – návrh 1 polní cesty hlavní, 11 polních cest vedlejších a 19 polních cest doplňkových (str. 42 dokumentace aktualizace PSZ). Dále jsou navržena protierozní opatření pro ochranu půdního fondu, kterými jsou organizační opatření viz str. 49 dokumentace aktualizace PSZ, (protierozní meze, průlehy, zatravnění, osevní postupy, suché poldry apod.), opatření k ochraně a tvorbě životního prostředí, zvýšení ekologické stability, kterými jsou úprava a údržba 10 biokoridorů a 13 interakčních prvků viz str. 60 dokumentace aktualizace PSZ. Bylo tedy nade vše pochybnost dosaženo hlavních cílů pozemkových úprav dle ust. § 2 zákona, kterými jsou scelení a zpřístupnění pozemků.

K nesouhlasu odvolatele s prováděním KoPÚ odkazuje odvolací orgán na rozsudek NSS č.j. 1 As 209/2019 ze dne 20. 11. 2019 (body 19 až 21): „*K otázce schválení komplexních pozemkových úprav se vytvořila konstantní judikatura, podle níž „z vlastního procesu schvalování návrhu pozemkových úprav plyne, že podle § 9 odst. 4 zákona o pozemkových úpravách (nyní § 11 odst. 4) je rozhodující souhlas s navrženými pozemkovými úpravami vlastníky, kteří představují dvě třetiny výměry půdy dotčené pozemkovými úpravami (nyní 60 % výměry půdy pozemků pojatých do pozemkové úpravy). Právní úprava předpokládá, že je téměř nemožné docílit plného souhlasu všech vlastníků. V tomto případě však nezbyvá vlastníkům v menšině, než provedení pozemkových úprav respektovat. A to jednak proto, že souhlas dali vlastníci představující požadovanou většinu výměry zahrnutých pozemků, ale také s ohledem na veřejný zájem na provedení pozemkových úprav; především však i proto, že by podle požadavků přiměřenosti, vyjádřených v § 8 odst. 6 zákona o pozemkových úpravách (nyní § 10 zákona) ve spojení s § 12 nařízení vlády č. 4/2000 Sb., neměli být zasaženi na svých právech podstatným způsobem, neboť i k jejich prospěchu byly pozemkové úpravy plánovány a provedeny. I těmto vlastníkům má realizace pozemkových úprav přinést užitek, byť se sami můžou cítit poškozeni a znevýhodněni. Podmínky k racionálnímu hospodaření je třeba též posuzovat nejen z hlediska jednotlivých vlastníků, ale též k celku a ke všem vlastníkům. Nelze je posuzovat zcela jednotlivě a individuálně; racionálnější hospodaření, i s ohledem na zmíněný veřejný zájem, musí být většinové.*“ (viz rozsudek NSS ze dne 21. 3. 2007, č.j. 5 A 27/2002 - 86, poznámky vložil nyní NSS). ... K nespokojenosti vlastníků dotčených pozemků s výslednou podobou náhradních pozemků lze též odkázat na rozsudek ze dne 7. 4. 2016, č.j. 5 As 127/2014 - 57, kde Nejvyšší správní soud zdůraznil, že rozhodující je dodržení kritérií přiměřenosti dle § 10 zákona o pozemkových úpravách, při jejichž dodržení nelze konstatovat, že by došlo k porušení práv vlastníků. Toliko subjektivní nesouhlas vlastníků